

KORPISOTURI

2

**KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ALIUPSEERIKOULUN
41. KURSSI - KONTIORANTA 8. 8.-26. 11. 1960**

KORPISOTURI

2

Karjalan Jääkäripataljoonan
Aliupseerikoulun
41. kurssin
kurssijulkaisu

OPPILASKUNTA

Ltn E. Riikonen
kuraattori

Hallitus

Opp J. Tervola
puheenjohtaja
Opp E. Salmelainen
sihteeri
Opp T. Relander
huvitoimikunta
Opp O. Laamanen
urheilu
Opp E. Erkkilä
rahastonhoitaja
Opp O. Kettunen
hengellinen tmk
Opp J. Vesikansa
kurssijulkaisu

TOIMITUS

Opp J. Vesikansa
päätoimittaja
Opp E. Pietikäinen
toimitussihteeri
Opp J. Korhonen
rahastonhoitaja

Avustajat

Opp E. Erkkilä
Opp J. Tervola
Opp O. Kiikonen
Opp M. Seppänen

Valokuvat

Vääp Halme
Opp Vesikansa

Kansi

Opp S. Karhapää

OPPILAAT

Kun Karjalan Jääkäripataljoonan 41. aliupseerikurssi, nyt opintonsa päättäneenä, astuu ulos tästä teille niin tutuksi käyneestä kasarmista siirtyäkseen kuka RUK:uun Haminaan, kuka taas Pataljoonamme eri yksiköihin, esitän kurssin kullekin oppilaalle parhaat onnentoivotukseni.

Jo oppilasaikana on teille jokaiselle useampaan kertaan tehty selväksi, että nyt päättynyt kurssi ei ole tehnyt teistä valmiita ryhmänjohtajia. Te olette saaneet ainoastaan perustiedot, joille teidän jokaisen on hankittava lisätietoja ja -taitoja ja ennen kaikkea kokemusta. Vasta tällöin teistä kypsyy valmiita, tehtävienne tasalla olevia ja ennen kaikkea luotettavia johtajia.

Muistakaa, että pelkkä ulkonaisen arvon merkki ei tee teistä ryhmänjohtajia. Sisällä sydämessänne täytyy olla se henki, joka auttaa teitä saavuttamaan alaistenne luottamuksen. Olkaa rehellisiä ja oikeudenmukaisia niille, jotka teidän johtoonne uskotaan. Suomalainen mies ei palvo kuvia, se kunnioittaa ja luottaa vain niihin, jotka eivät petä.

Ltn E. RIIKONEN

Karjalan Jääkäripataljoonan aliupseerikoulun oppilaat

Kurssinne päättyessä haluan korostaa johtajan asemaa tehostavia ja toimintaa edistäviä seikkoja.

1. Johtajan itsensä on oltava esimerkillinen sotilas. Hänen on hallittava opetettavat asiat, oltava reipas ja ryhdikäs.
2. Johtajan on tunnettava tarkoin alaisensa. Nimen ja syntymäajan tietäminen ei riitä. Tehokkaan kouluttamisen ja miesten oikean käsittelyn perusedellytyksenä on alaiden luonteen, hyvien ominaisuuksien ja heikkouksien sekä harrastusten tunteminen.
3. Vaativa johtaja kykenee alaisineen voittamaan suuretkin vaikeudet ja selviytymään vaativista tehtävistä.
4. Johtajan oikeudenmukaisuus, tasapuolisuus ja rehtiys kasvattavat alaisiin oikean hengen ja yrittämisen halun.

Annan tunnustuksen palveluksestanne aliupseerikoulussa ja onnittelen Teitä saavutuksistanne. Odotan jokaisen täyttävän paikkansa hyvän johtajan tavoin ja tekemään työnsä oikean jääkärihengen mukaisesti.

Kontioranta 26. 11. 1960.

Pataljoonan komentaja
Everstiluutnantti
N. RIUTTALA

Oppilaan roolista esimiehen asemaan

Runsaat kuusitoista viikkoa olette ahertaneet koulussanne oppilaan roolissa. Nyt on tullut hetki, jolloin osat vaihtuvat. Olette ikäänkuin tienhaarassa, josta toinen tie lähtee perusyksiköihin ja se toinenkin vie sinne, mutta se kiertää Haminan kautta. Kumpikin johtaa lopulta esimiehen, johtajan ja käskijän, kouluttaja- ja kasvattaja-asemaan.

Niille Teistä, jotka on määrätty koulutettaviksi reservin upseereiksi, asettaa joukko-osastonne vaativat velvoitteet. Karjalan jääkäripataljoona odottaa, että Te valittuina edustajinamme täytätte tehtävänne RUK:ssa kiitosta ansaitsevalla tavalla. Keskittykää siellä kaikin voimin opintoihinne ja pyrkikää määrätietoisesti tavoitteeseen. Olkaa varmat siitä, että se kannattaa.

Suurin osa Teistä pääsee nyt suoraan esimiehen asemaan. Te tiedätte, että ryhmänjohtajan tehtävä asettaa Teille suuret vaatimukset. Ei riitä, että itse osaatte ja tiedätte paljon, pitää myös pystyä opettamaan alaisilleen samat tiedot ja taidot. Tärkeintä on muistaa, että oma esimerkki on paras keino tässäkin asiassa, olkaa siis reippaita ja ennen kaikkea tehtäväänne innostuneita. Ennen pitkää toteatte, että alaisennekin ovat yhtä innokkaita oppimaan. Muistakaa sitä ryhmänjohtajaa, jota kunnioititte alokkaana ollessanne. Muistakaa, että suomalainen sotilas toivoo esimiehekseen oikeudenmukaista, asiallista, tiukkaa ja vaativaa johtajaa. Tällaista esimiestä hän myös kunnioittaa.

Kurssinne nyt päättyessä toivotan Teille hyvää menestystä tulevissa tehtävissänne!

Koulun johtaja
kapteeni
E. SYLVÄNNE

MIKSI 330 AAMULLA

Astuessamme ikimuistettavana kesäkuun 15. pnä armeijan riveihin ei kai monikaan kysynyt, miksi. Asevelvollisuutta pidetään niin itsestään selvänä asiana, että ei tarkemmin pysähdytä tutkimaan, miksi maassamme ylläpidetään sotilaskoulutusta. Jos jätämme armeijan toisen tärkeän tehtävän, kansalaiskasvatuksen, käsittelemättä ja tyydymme tutkimaan varsinaista sotilaskoulutusta »isänmaan puolustamiseksi» kysymme ensin.

I. Sodan mahdollisuudet. Tällä hetkellä kaikki suurvallat vakuuttavat rauhanrakkauttaan, mutta vaarallisia sodan syttymispisteitä on useitakin, mainittakoon vain Korea, Formosa, Indo-Kiina, Keski-Itä ja meille läheisimpänä ja vaarallisimpana jaettu Saksa ja ennenkaikkea Berliini. Suursodan vaara on ollut useasti jo lähellä, muistamme syksyn 1956, eikä ole luotettava aina rauhalliseen ratkaisuun tai sodan paikallistumiseen, kuten tapahtui Koreassa. Sota voi syttyä kenenkään sitä varsinaisesti haluamatta, ristiriitojen kasaantuessa, kuten tapahtui v. 1914. Tulevan sodan leirit ovat selvät. Sodan luonne on sen sijaan hämärä: ei tiedetä, missä määrin tullaan käyttämään ydinaseita. Ei liene kuitenkaan todennäköistä, että suuria, kokonaisia valtakuntia tuhoavia superpommeja käytettäisiin muuten kuin äärimmäisessä hädässä. Voimain tasapaino vallitsee ja tiedetään vastustajan voivan käyttää samoja aseita.

II. Oma osuutemme. Maassamme ei varmaan kukaan halua sotaa ja toivomme voivamme jäädä suurvaltain ristiriitojen ulkopuolelle. Jos kuitenkin niihin tahtomattamme sekaanumme, on Neuvostoliiton kanssa solmittu ystävyys- ja avunantosopimus määrännyt osuutemme. Meidän on puolustauduttava Saksaa ja sen kanssa liitossa olevia valtoja vastaan ja jollemme itse siihen pysty, ottaa Neuvostoliitto sen huolekseen. Mitä jälkimmäinen vaihtoehto merkitsisi, on jokaiselle selvää. Jos oletamme Ruotsin pysyvän puolueettomana, ei maamme tule todennäköisesti muuttamaan sotatantereeksi sodan alkuvaiheissa, idän ja lännen taistellessa Keski-Euroopan maissa. Lännen mairinnousu suuremmassa mitassa maamme etelärannikolle tuntuisi vähintään uskalletulta, kulkureitin tullessa satoja kilometrejä vihollisen rannikon (Baltia) sivussa. Mahdoton se ei kuitenkaan ole. Jos sen sijaan Neuvostoliitto saa sodan alkuvaiheissa suunnattoman maavoimapotentialinsa avulla heitettyä Lännen vähälukuiset sotavalmiit divisioonat mereen, kuten Hitler teki v. 1940, on tilanne vallan toinen. Idän maavoimat on saatava sidotuiksi ainakin osittain Euroopassa, jotta hitaasti perustetut uudet divisioonat voisivat paremmin edellytyksin suorittaa mairinnousun Euroopan keskiosiin. Eräs sopiva alue on Norja, joka on Lännen hallussa. Jos sitä kautta onnistutaan lyömään Suomen armeija, niin päästäisiin aivan Leningradin porteille. Tässä vaiheessa tulivat peliin omat puolustusmahdollisuutemme.

III. Mahdollisuutemme. Meidän olisi siis kyettävä puolustautumaan omin voimin, muuten joudumme miehitetyn maan vähemmän kadehdittavaan asemaan. Varmana voimme pitää, että myös saamme itse puolustaa maatamme, jos vain itäinen naapurimme luottaa voimiimme. Sillekin ovat tarpeen ensinnäkin ne parikymmentä divisioonaa, mitkä maamme kykenee asettamaan puolustukseen. Jos Neuvostoliiton täytyisi ottaa maamme puolustus hoitoonsa, tarvittaisiin maan miehitykseen lisäksi ainakin 10 divisioonaa, suomalaisten sissintaipumukset tuntien. Yhteensä siis 30 divisioonan, n. 350.000 miestä, säästö, mikä tuntuisi suurvallankin voimissa.

Armeijamme mahdollisuudet torjua pohjoisesta hyökkävä vihollinen eivät ole mitenkään huonot. Tieverkko on harva eikä satojen tuhansien miesten huolto voi jatkuvasti ylläpitää tilapäisyhteyksin, tarvitaan autoteitä. Niitä on Tunturi-Lapissa vain kaksi, Tornio-Muonionjokilaakson ja Ivalon tiet. Näitä pitkin voidaan huoltaa vain muutamia divisioonia, kun me taas panimme viime sodissamme liikekannalle 15. Lapin loistavat puolustusmahdollisuudet tunnemme jokainen: jokainen tunturi, jokainen vaara on vallattava kalliilla hinnalla. Ja eteenpäin mennessä huoltoyhteydet tulevat yhä pidemmiksi eikä niitä voida suojata jatkuvalta sissitoiminnalta.

Mikäli Länsi ei saa käyttöönsä Ruotsin itärannikkoa, se ei tule koskaan valtaamaan Rovaniemeä. (Muistakaamme saksalaisten vaivalloista etenemistä v. 1940 miltei puolustuskyvyttömässä Norjassa, ainoan huoltoreitin kulkiessa rannikoita myöten).

Jos taas vihollinen saisi jollain tavoin käyttöönsä Ruotsin itärannikon, tulisi pääsotänäyttämöksemme Pohjanlahden rannikko, jossa olisi oltava joka hetki valmiina torjumaan vihollisen mairinnousu. Lappi olisi nyt jätettävä vähemmälle huomiolle. Tätä mahdollisuutta varten olisi armeijamme liikkuvuutta parannettava osittaisella moottoroinnilla ja jääkäripataljoonien lukumäärää lisäämällä. Vaikeudet epäilemättä kasvaisivat, mutta on otettava huomioon, että maamme pääosat ovat kaukana Perämereltä. Vaikka vihollinen saisikin nopealla toiminnalla haltuunsa osan ranta-aluetta, joutuisi se pian tunkeutumaan Sisä-Suomen järvisokkeloihin, joissa omat puolustuksemme olisi ehtinyt valmistautua.

Suomen nopea valtaaminen ei käyne päitse maata myöten tunkeutumalla; Selkämeren ja Suomenlahden saaristorannikot tekevät suurisuuntaisen mairinnousun erittäin vaikeaksi; ilmaitse tapahtuvaa valtausta vaikeuttaa peitteinen maastomme. Ainakaan nopeasti ei vihollinen pysty maatamme miehittämään, mikäli puolustuksemme on kunnossa. Mutta onko se?

IV. Nykyhetken näkymiä. Milteipä koko aseistuksemme on viime sotien aikaista. Rauhansopimus rajoittaa puolustusvoimain kokoonpanon 40.000:ksi mieheksi, mikä tietenkin sodan tullen kumottaisiin. Mutta

HERRAT ESIMIEHET

Pataljoonan komentaja
Evl. N. Riuttala.

Miehet, jotka meitä kasvattivat:
Alarivi: vas. Itn. E. Riikonen, kapt.
E. Sylvänne, ylivääp. J. Koponen,
ylärivi ylik. T. Friman, vääp. P.
Harju, ylik. V. Kankainen, ylik.
E. Nevanen.

ulkopolitiikkamme tulisi yrittää sen muuttamista jo nyt, sillä jo yst. ja avunantosopimus edellyttäisi sitä: »kaikin käytettävissä olevin keinoin».

Vanhimmalla kannalla on jalkaväen aseistus, sillä sen kivääri m/91 ja kk m/09 ovat jo museotavaraa. Samoin tunnemme pk:mme sopimattomuuden sota-aseeksi. Uuden rynnäkkökiväärin mallikappaleet ovat jo olemassa; olisi myönnettävä varoja sarjavalmistuksen aloittamiseksi. Samoin olisi kk-kantamme nopeasti uusittava.

Tiedämme kaikki köyhän armeijamme varustuksen puutteet. Mutta vaarallisinta lienee se, että ampumatarvikkeemme ovat vielä sodanaikaista perua ja näin kulutamme jatkuvasti varastoja, jotka tulisi säästää pahan päivän varalle. Vähäinen sotatarviketeollisuutemme on miltei kokonaan siviililämän käy-

tössä ja koko kapasiteetin saaminen uudelleen sotilaskäyttöön kestänee kuukausia. Ilmavoimamme ja laivastomme ovat miltei olemattomia, mutta meidän ei kannata ruveta kilpailemaan näissä kalleissa aselajeissa suurvaltojen kanssa. Tärkeintä on saada maavoimat kuntoon.

Mutta tärkeämpää kuin armeijamme materiaalin kunto on sen sotilaitten laatu. Ovatko he valmiit kaikkensa yrittäen sotimaan heille vieraan kansan rinnalla sellaisia valtoja vastaan, jotka edustavat heidän omaa kulttuuripiiriään? — Vastauksen antoivat soturimme jo v. 1944 kääntäessään, sotaan väsyneinä, aseensa äskeistä aseveljeä vastaan käskyn saatuaan, varmasti purnaten, mutta tehden sen, mitä tehtävä oli. Viidessätoista vuodessa ei aines ole voinut muuttua. He tulevat tekemään sen, mitä heiltä vaaditaan.

AMPUMALEIRI

TAISTELUAINEISTA

1. Yleistä

Kuten tiedätte, taisteluaineiksi sanotaan yleisesti ydinräjähdys- ja ydinsäteilyaineita, taistelukaasuja sekä biologisia ja polttotaisteluaaineita, joiden kehittämisessä suurvaltaryhmittymät ovat 1. maailmansodan päivistä alkaen jatkuvasti pyrkineet yhä voimakkaampiin ja tehokkaampiin aineisiin ja välineisiin. Tässä yhteydessä rajoitetaan tarkastelemaan yksinomaan ydintaisteluaaineita, jotka ehkä näistä ovat tehokkaimpia ja helpoimpia käyttäjän kannalta ja tietävästi myös pisimmälle kehitettyjä. Näinollen voidaan otaksua niiden käytön olevan mahdollista, mikäli rauhanomainen rinnakkaiselo ei ota onnistuakseen.

Selviä viitteitä tähän on olemassa, sillä esim. viime vuosina lännen leirissä on annettu ymmärtää, että »suunnitelmamme perustuvat ydintaisteluvälineiden käytön välttämättömyyteen, mikäli se on tarpeen vaatima. Jos vapautemme säilyminen riippuu näiden käytöstä, tulemme epäilemättä sen tekemään». Samoin idässä. NL on sanonut: »NL ei käytä koskaan ensimmäisenä ydinräjähteitä, vaan pitää ne siltä varalta, että voi antaa vastaiskuja hyökkääjille». Näinollen mekään emme voi ummistaa silmiämme tällaisten näkymien edessä, vaan on oltava valppaina ja seurattava isoisten toimia, sillä vaikutukset voivat yltää tännekin, vaikka kohteet ovat muualla, tai saattaa käydä niin, että se, mikä ei ole tänne tarkoitettu, kuitenkin tulee tänne, ts. ihmeelliset ovat ohjusten tiet.

2. Ominaisuuksia

Jos ajatellaan lähinnä niitä ydinaseiden ominaisuuksia, jotka vaikuttavat toimintaan taistelukentällä, voidaan tällaisina pitää ainakin seuraavia

— suuri tuhovoima, sen yllätyksellisyys, nopeus ja alueellinen laajuus

— vaikutuksen moninaisuus, pystyvyys ja erikoistoimenpiteitä vaativa ilmaiseminen ja suojautuminen

— vaikeasti puhdistettavissa, eräät vaikutukset häviävät vain ajan kuluessa

— ydintaisteluaaineiden uhkakin vaikeuttaa eri taistelutoimintoja.

Vaikutustavat ovat yleisesti tunnettuja esim. atomi, joten niitä ei tässä yhteydessä käsitellä. Todetakoon vielä kuitenkin, ettei nykyisin teoriassa ole olemassa ala- eikä ylärajaa ydinräjähteen koon suhteen, pystytään siis valmistamaan kuinka »heikkoja» tai vahvoja räjähteitä tahansa. Eri asia sitten on, mikä kannattaa, mutta se on käyttäjän asia.

3. Vaikutuksista

Tarkasteltaessa ydintaisteluaaineiden edellämaintujen ominaisuuksien vaikutuksia taistelukentän näkymiin on todettavissa, että muutoksia aiheutuu monessakin suhteessa. Seuraavassa lyhyesti eräitä näkökohtia meikäläisiä oloja ajatellen

— ryhmitys on oloissamme yleensä harva, vain poikkeustapauksissa viholliselle tarjoutuu tilaisuus todellisiin lihaviin maaleihin iskemiseen. Tämä sanottuna nimenomaan puolustustaistelusta. Kuitenkin ydinräjähteillä voidaan esimerkiksi puolustusasema, kovakin, paloitella, ellei siinä ole tarpeeksi syvyyttä. Tällöin myös nopeat vastatoimenpiteet estyvät, jos vihollinen, kuten olettaa sopii, käyttää vielä psv- ja mhljoukkoja nopeasti ja häikäilemättömästi.

Välttämätön edellytys on näinollen harvankin puolustuksen jatkuvaksi elämiseksi se, että syvyydessä on miehitystä ja puolustusasemassa kauttaaltaan toteutetaan päivittäin joukkojen ja tuliasemien siirtoja, sillä paikallaan pysyvät joukot ja tuliasemat ovat suuressa vaarassa joutua tuhotuiksi hyökkäyksen alkaessa. Hyökkäykselle on ominaista ainakin panopistesuunnassa melkoinen joukkojen keskitys. Tästä seuraa, että on olemassa kaksikin hetkeä, jolloin ollaan »veitsen terällä». Ensimmäinen on lähtöasemassa ja toinen silloin, kun hyökkäys murren jälkeen alkaa hidastua ja vihollinen alkaa havaita, mistä on kysymys. Lääkkeinä tähän on nähtävissä murtokohdan kapeus niin, ettei vihollinen pysty käyttämään ydinräjähteitä, taaempien portaiden hajaryhmittyminen viuhkamaisesti kauas taakse ja niiden nopea tuonti murtokohtaan ja läpi portaittain sekä rohkea työntyminen »sekaan». Tämä kaikki niin, ettei synny lihavia maaleja.

— reservien käytölle ydinräjähteitten uhka aiheuttaa myös muutoksia. Niiden koossapitäminen ei ole asiallista, vaan nekin on hajaryhmitettävä niin, että toiminta- ja käyttönopeus sekä varmuus säilyvät. Ehkäpä reservien suuruus- ja nopeusvaatimukset kasvavat tällaisessa tapauksessa. Varareservien kokoamiseen on samoin aihetta varautua. Syntyneet saasteet ja murrokset ovat arvaamattomia tekijöitä, joiden vaikutusta ei etukäteen voida täysin arvioida; tämän vuoksi reservien nopeus ja maastokelpoisuus ovat ratkaisevia tekijöitä.

— yllätystekijä, joka ydintaisteluaaineita käytettäessä on jatkuvasti olemassa, asettaa tiedustelulle, erityisesti selustaan suunnatulle, kovat vaatimukset, koska etulinjasta ja lähiselustasta saadut tiedot eivät aina selvitä vihollisen tämänsuuntaisia aikeita. Sissi-toiminta on tässä mielessä usein merkityksellistä, mikäli tietoja aiotaan saada. Yllätystekijä estää myös suuresti ryhmittymismuutoksia ja tarkistuksia, koska tulivalmistelu on hetkessä suoritettu, eikä sen jälkeen ole paljon tehtävissä, ellei tiedustelu ole aiemmin asioita selvittänyt.

— linnoittaminen on ehkä tehokkain ydintaisteluaineiden vastamyrry. Sen tarkoituksenmukainen, nopea ja jatkuva suorittaminen taistelusuunnitelmiin liittyen säästää paljolta. Tämä ja suojavälineiden — tilapäistenkin — käyttö ja tuntemus luovat pohjan toiminnan jatkuvuudelle. Onkin entistä enemmän kyse pienten osastojen, jopa yksityisen miehenkin kestämisestä, sitkeydestä ja taistelutaidosta, siitä, miten paljon aikaa voitetaan taaempien reservien toimintaanpanoon. Henki, kuri ja koulutus!

— aikaisemmin on tultu toimeen lääkintähenkilöstön ja kaiken varalta olleen kssuojeluhenkilöstön turvin. Nyt on toisin, jokainen suojelee itseään henkilökohtaisin välinein ja keinoin ja lisäksi erityiset suojelualan elimet toteuttavat sitä laajamittaisesti jatkaen siitä, mihin yksityisen miehen keinot loppuvat. Tämä suojelutoiminta ei ole niinkään vähäpätöistä, ajatellaanpa vain useiden neliökilometrien alaa, jollainen ydinräjähteen jäljiltä on työkenttänä. Ratkaiseva on henkilökohtainen suojeleminen, tieto ja taito sekä hermonsa kurissapito. Kun nämä hallitsee, on jo pahin voitettu. Joukon tai miehen tehtävä on tärkein! Sitä ei saa vaarantaa leväperäisellä toiminnalla.

4. Mitä opimme edellä sanotusta?

Tietämyksemme ydintaisteluaineista on sen varassa, mitä ulkomailta eri teitä saamme. Joka tapauksessa aineisto, joka on käytettävissä, antaa meille kokonaiskuvan, jonka perusteella ei ole syytä pukeu-

tua säkkiin ja sirotella tuhkaa pään päälle, vaan entistäkin enemmän pyrkiä ennakkoluulottomasti ja arvostelevasti suhtautumaan niihin vaikeuksiin ja erikoisolosuhteisiin, joita ydintaisteluaineiden käyttö epäilemättä tuo mukanaan, mutta jotka eivät ole voitattomia.

Huomionarvoisia seikkoja ovat

- jalkaväen taistelun merkitys kasvaa
- pienten taisteluosastojen ja yksittäisen miehen panos voi melkoisesti vaikuttaa taisteluun
- hengen ja kurin sekä koulutuksen osuus muodostaa perustan kaikelle toiminnalle
- suojautuminen, kaikki keinot, millä sitä voidaan lisätä ja tehostaa, on käytettävä hyväksi
- nopeus, erityisesti vastahyökkäykset ja iskut vaikeissakin olosuhteissa
- kaikkien johteiden osuus kasvaa
- pyrkimys estää tai ainakin paljastaa vihollisen ydintaisteluaineiden käyttö, tiedustelu.

Ylläolevalla on pyritty edistämään ydintaisteluaineiden erikoisia ominaisuuksia ja vaikutuksia taistelukentällä hieman toisesta näkökulmasta kuin teille aikaisemmin on tehty, sekä samalla osoittaa, että myös se, joka ydintaisteluaineita käyttää, voi monin tavoin joutua alttiiksi sen vaikutuksille taistelukentällä. Voi käydä, että se, joka toiselle kuoppaa kaivaa, itse siihen lankeaa.

TÄLLAINEN OLI KURSSIMME

4. 8. 60. Vastaylennettyjen jääkärien iskujoukko sai tehtävän valmistella AuK:n valtausta.

5. 8. 60. Kuumeisia valmisteluja! Jynssäys-harjoituksia, piikkisulkeista, erikoisvipinoita.

6. 8. 60. Tiedustelupartiomme suorittivat onnistuneen tutkimusretken tavoitteen maastoon harjan, räntien ja rikkalapion tuen turvin ja toivat lohduttavan tiedon: asemien miehitys oli milteipä olematon, vain johtajia, joiden joukot olivat hävinneet ties minne.

7. 8. 60. Jännitys kohoaa.

8. 8. 60. Rask Rynn Pakk m/60 alla notkuen vallattiin koulu klo 9 mennessä ja punkka- ja kaappiasemat kunnostettiin kuumeisella kiireellä; tarkastukseen oli aikaa vain 1 t. Iltapäivällä vahvistettiin tukikohdan aseistusta moottorihaulikoilla ym. nykyajan hienouksilla.

9. 8. 60. Aivan metsän nopein eläin ei oppilas kylläkään ollut, mutta melko hyviä sijoituksia sentään tipahti pataljoonan suunnistuskilpailuissa.

10. 8. 60. Asento! Lepo! Taakse-poistu! Itse lukien jalalle vie! Hyvää päivää — joukkue! Ensi kertaa lähemmässä tuttavuudessa koulun harjoituskentän kanssa.

13. 8. 60. Syöksyyn — asemaan — kranaatteja! Vavisten odotettu ensimmäinen tst. Jatkuuko tätä ? ? ! ?

14. 8. 60. Suunnanottoa, reitinvalintaa, valkopukuisia haamuja hämärässä metsässä, hikistä läähätystä. Menossa on koulun suunnistuskilpailu.

lu. Tulos: 2 voittajaa, 1 vp ja 2 vup sekä epämääräinen luku rikkoutuneita varusteita.

15. 8. 60. Oppilaat järjestäytyivät omaksi ammattiyhdistyksekseen. Liittyminen SAK:oon tai sen lieveliikkeisiin ei kuitenkaan liene todennäköistä.

25. 8. 60. Koulu miehitti sotkun ym. huoltolaitoksia käsittävän tukikohdan ja puolusti sitä menestyksellä jääkäreitä ym. kokelaita vastaan, joiden halu päästä pimeästä korvesta lihaviin makasiinien luo oli tavaton. Yritykseksi se heiltä kuitenkin jäi.

II joukkue on saanut tauon, nuotio sytytetty ja käyrä taas hyvällä mallilla.

KARJALAN JÄÄKÄRIT

Kaksikymmentäkolme vuotta sitten suoritin varusmiespalvelustani eräässä silloisessa jalkaväkirykmentissä. Aliupseerikoulussa meille opetettiin sodan asettamia vaatimuksia mm. seuraavasti:

»Sota vaatii rautaista mieskuria sekä kaikkien voimien jännittämistä. Erikoisesti tarvitaan taistelussa ajattelevia, itsenäiseen toimintaan kasvatettuja johtajia sekä aloittekykyisiä miehiä, jotka rakkaudesta isänmaahan ovat aina lujan voittamistahdon elähyttämiä.»

Nopeammin kuin aliupseerikoulumme aikana osasimme aavistaa, jouduimme ryhmänjohtajina, joukkueenjohtajina ja komppanianpäällikköinä sodan kurimuksessa toteuttamaan oppimaamme. Moni silloisista kurssitovereistani jäi tuhansien muiden Suomen miesten tavoin kunnian kentälle ja usea palasi rauhan toimiin sotavammaisena.

Mutta säilykseen mielessänne aina varma vakaumus siitä, että valmentautumisenne puolustamaan maatanne aseina on kansallisen olemassaolomme perusedellytys. Siksi pitääkää tavoitteenanne edelleenkin kehittää sotilaallista ammattitaitoanne, ruumiillista ja henkistä kestävyttänne sekä kykyä toimia nopeasti ja päättävästi yllättävissäkin tilanteissa. Jäljelläoleva varusmiesaikanne tarjoaa Teille tähän koulutukseen vielä monta tilaisuutta. Varusmiesvuotenne päätyttyäkin pitääkää yllä maanpuolustushenkeä, -tahtoa ja -taitoa liittymällä toimiviksi jäseniksi kotiseutunne reservin aliupseerien ja upseerien yhdistyksiin.

Sos.pääll, kapt OSMO VESIKANSA

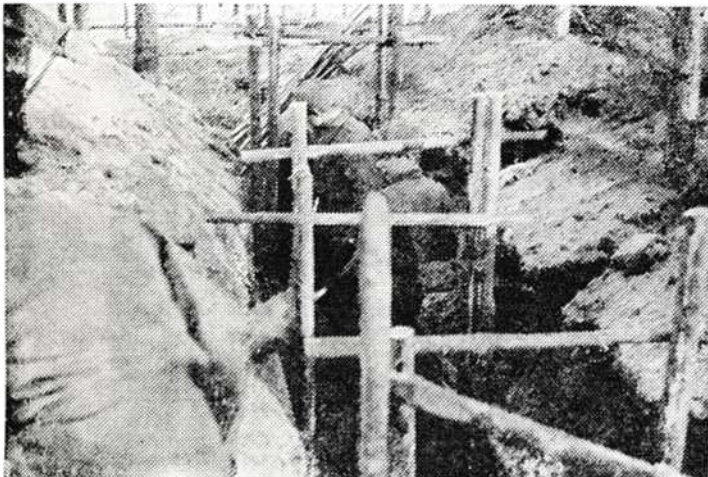
1. 9. 60. Kurssi kaivoi pyörät alahallista ja tiedusteli innolla tulevaisuudessa hyvin tutuksi (ja rakkaaksi?) käyvää Romon—Mustavaaran maastoa.

2. 9. 60. Huhuja sodan syttymisestä Ylämyllyn ja Kontiolahden välillä. Aihe taloudellista laatua, väitettiin näet vakavissaan masien pyrkivän sen avulla pehmeän leivän purijoiksi.

3. 9. 60. Finesissä harvinainen tapaus, huhut osoittautuivat todeksi. Salamasota syttyi. Marsseja, hyökkäyksiä, vesistön ylityksiä!

4. 9. 60. Sotaväsytys alkoi vallata joukkoamme. Huhut rauhanteosta lisääntyivät. Esiintyi jopa veljeilyä vihollisen kanssa; vieläpä kerrottiin osan koulun päällystöstä ja alipäällystöstä siirtyneen vihollisen puolelle.

5. 9. 60. Rauha! Kasarmi! Punkka!

TST-haudan lujittajia pioneerileirillä. Kuvassa ilmenee, että opp. Pensalakin teki joskus töitä.

8. 9. 60. Masit irroitautuivat onnistuneesti Kontiorannan maastossa siviiliasemiin Pielishovin-rautatien tasalle. Aivan yhtä hyvin ei käynyt oppilaiden viivytyksessä Romon tienoilla. Myöhemminkin vielä esiintyviä pupujussin korvia haudattiin ja puhuttiin vakavia sanoja, sillä koulu oli törttöilyltä lahjakkaasti.

10. 9. 60. Tutustuttiin tekniikan ihmeeseen, jonka lyhyen nimen 7.62 kk m/09—32 alle kätkeytyy paljon verta, hikeä ja — jos ei kyyneleitä, niin ainakin kirouksia.

13. 9. 60. SE SUURI RÄTTIKARNEVAALI eli Euroopan kuuluisin tekstiilinäyttely. Tunne! ma kuin konsanaan Nizzassa, poikkeuksena vain eräiden oppilaiden kohdalla esiintyvä jännitys. (Huomaako vai eikö huomaa — kärykö vai eikö käry?). Herra Isoherra oli kuitenkin tyytyväinen, joten kaikki olivat tyytyväisiä.

15. 9. 60. Kurssi kunnioitti perinteitään 150 vuoden takaa suorittamalla sotilaallisen kunnianosoituksen Möninin taistelun muistomerkillä.

17. 9. 60. Kurssin arsenaali lisääntyi kv lingolla — korjaan singolla.

19. 9. 60. Kurssi suoritti ensitutustumisen p 114 maastoon ja onnistuikin valtaamaan sen.

20—23. 9. 60. Räiskettä ja rätinää ampumatojen suunnalta. Oppilaat ampuivat kymppettä, kers. Nevanen taas koiransa.

21. 9. 60. Kontiorannan varuskunnan historiassa merkkitapaus. Ensimmäinen myös varusmiehille avoin I lkn ravintola avattu AuK:n alakerrassa. Ravintolan ylläpitäjä ltn Riikonen, hovimestari opp Vuorio (toiminut aikaisemmin useissa Helsingin ravintoloissa, mm. ravintola Königissä). Ravintolaorkesteri Sing-Sing-Boys esiintyy. Ei vielä anniskeluoikeuksia. Pääsy toistaiseksi vain oppilailla.

24. 9. 60. Jokisuun naismaailmassa jo kauan odotettu tapaus, 1/2-kurssijuhla Karjalan talolla. Monessakin mielessä vaihteleva ohjelma ja päänumerona tietysti tanssit. Yölomaa käytettiin tarkoin hyväksi.

25. 9. 60. Palaneen käryä tuntuu iltalomakirjan tienoilta ja palon leviämistä odotetaan vävisten. Ja niin koitti

26. 9. 60. Kurssin kiireisin päivä. Aamusulkeinen jo oli moinen ja tst-koulutuksessa kätkeytyi nimikkeen: »15 km jalkamarssi Kaspl14-Kas, matkalla henk koht tst koul kert, eten tavat, suojautuminen, avomuodot» yllin kyllin hikeä, läähätystä ja manauksia.

28. 9. 60. Koulun tietotoimisto NS Lintunen & Co kertoi pataljoonan siirtyvän hyökkäyssemin Rovajärven tienoille. Liikekannallepano? Sotako?

29. 9. 60. Ikävät huhut näyttävät aina pitävän paikkansa. Sota! Kuumeista yksiköiden muodostamista, jännitystä, keskityskuljetuksia.

30—31. 9. 60. Raskaat junat veivät joukkoja kohti sotatoimialuetta. Vihollinen ei tällä kertaa ollutkaan etenemässä pohjoisesta käyden kiivaita taisteluja Varparannan tasalla, vaan paljon kauempana.

1. 10. 60. Pataljoonan kirkasvärisimmät jäivät ilmestyivät ylikers Nevaselle.

2. 10. 60. Sotaa ei voitu välttää. Panssareita, lentokoneita, tykistöä. JP 3 hyökkäsi.

3. 10. 60. Hyökkäys jatkui, joukkojen mieliala luottavainen.

4. 10. 60. Aloimme päästä voiton puolelle, mutta valtaako uhkaava sotaväsymys sitä ennen joukkomme? YK:kin oli kai lähetetty paikalle selvittämään tilannetta.

5. 10. 60. Viimeinen hyökkäys. Vihollinen ei kypäristään huolimatta mahda mitään, vaan on pakoitettu tekemään aselevon ja joukot palasivat punkka-asemien tasale.

7. 10. 60. Kriik-kriik. Siipien viuhinaa, langan lentoa ja neulanpistoja. Ensimmäinen korppitusina ilmestyi koulun irtaimeen kalustoon.

18. 10. 60. Koulu tyhjentyi vaihteittain. Ovatko oppilaat pelästyneet öllien töppöilyä? Miksi kaikki ovat niin hiljaisen näköisiä? Mitä oppi Huurinainen jännittää? Mikä on kaiken tämän takana?

19. 10. 60. Lentotiedustelu selvitti asian. Julma sissiosasto pelottoman päällikkönsä, Jaska Tervolan, johdolla liikkui Kontiovaaran maastossa, tavoitteena ilmeisesti oppi Huurinainen puolustama AKM.

20. 10. 60. Makasiinirottien hermostuneisuus kasvaa. Minne sissit hävisivät? Paikalla on vain sodanjumalien telta. Oppi kenr Huurinainen kokoaa henkivartioston.

21. 10. 60. Aamun valjetessa voitiin todeta varastoista vain rauniot ja sissit vetelivät voi-

malla hirsiiä koulun punkissa, etappisikojen haaroissa hiuksiaan ja ripotellessa tuhkaa päälleen.

23. 10.—29. 10. 60. Koska koulu ei ollut pitkään aikaan käynyt maastossa, lähdettiin ampumaleirille Pyynpolon varteen. Leirillä suunnattiin niin sinkoa kuin Yaschikaakin ja tuloksenä oli osumia psv:ssa ja kuvia tässä avuisissa. Se siitä. Yksi kuvahan kertoo enemmän kuin 999 +1 sanaa.

1. 11.—3. 11. 60. Tässä kuussa ei oltu vielä käyty maastossa lainkaan ja nyt asia korjattiin. P 114 sai arvoisensa asujaimiston pinohiiristä, jotka jyrksivät jäistä Jaamankangasta hammasta purren ja karvalakkia — korjaan palvelusturkislakkia m/39 — korvilleen vetäen. Työtä tehtiin innolla — syy — 15° pakkas. Välillä virkistäydettiin sentään Jokisuun naisia katsomalla.

2. 11. 60. Jaamankankaalle ilmestyi yllättävästi — varsinkin vuodenajan huomioonottaen — uusia, korpeiksi kutsuttuja räähkälintuja peräti 14 kpl.

4. 11. 60. Saavutettiin pioneerileirin päätavoite — LOMA.

7. 11. 60. Tiedustelu siviilimaailmaan päättyi ja väsyneinä, mutta onnellisina toivat oppilaat tiedon naistilanteen kehityksestä ym. kurssilomaan vaikuttavista tekijöistä.

10—12. 11. 60. Oppilas on edistynyt. Oppilas pystyy jopa opettamaan — tosin vain oppilastovereitaan. Sen sijaan ei ole vielä selvinnyt, pystyykö oppilas jotain myös oppimaan. Ainaakin herrat kouluttajat väittävät toista.

11. 11. 60. 42 v. sitten solmittiin aselepo länsirintamalla. Nyt tunnelmat koulussa olivat aidosti samanlaiset kuin silloinkin. Syy: ylik Nevanen lähti lomalle, joka ei pääty ennen kurssin loppua. HAAAA!

26. 11. 60. Toistaiseksi vahvistamattoman tiedon mukaan päättyi Karjalan Jääkäripataljoonan Aliupseerikurssi 41 tänään. Tavallisesti asioista hyvin perillä olevat tahot väittävät kurssiloman olevan edessä, jollei SRL tosin määrää.

Kaameita kapiaisia

Erään timbuktulaisen AuK:n hirmuinen henkilökunta. (Kaikki väitteet, että tällä olisi jotain yhteyttä KarJP:n kanssa, kumotaan jyrkästi).

KAPTEENI VÄSY. Suurisanainen ihmemies. Poimii luoteja ilmasta... »Katseet yhtyvät — älkää menkö vilkaisemaan muualle — sen huomaat heti — ja käden asento. Muistakaapas nyt, pojat... Jaha — herrat upseerit ja aliupseerit, aloitetaan.»

LUUTNANTTI INTO. »Kiitän — katse eteen — päin. Ryhti — asento — välähti — jatkakaa — mainiota!»

YLIVÄAPELI. »En minä millään tavoin halua teitä nuuskia, mutta kyllä siellä siviilipaketivarastossa sen paketin sisällä oleva leipä oli raaka. Kuka on tupa kolmen esimies?»

VÄAPELI. »Kyllä toisen joukkueen pojat tekee — vaikka minä käänän selkänikin. »Pataljoonan paras joukkue.» — »Pentele, ensi kerralla annan teille kovia. Menetepäs silloin maihin!»

YLIK FINMAN. En puolla, F. — »Kranaatteja». — »Kun minä vihellen kerran, se merkitsee kranaatteja, kun minä vihellen uudetaan...»

YLIK MAHTAVAINEN. »Sitä pitää ottaa kuin räkätä (sensuroitu) — annatko vai etkö!»

YLIK HURJA. »Etutuet kuutoseen — suunta.» — »Keskisalon paikka!» — »Joukkue suunta — alkupää p 117 — mars — mars!»

Kirj. Kurssin kaunis poika nro 2.

OLIPA MEITÄ MONEKSI

I JOUKKUE

TUPA HALLA

oli tunnettu huonoista peteistä, ruokalan siivoamatta jättämisestä ym. veltoilusta ja sen henkilögalleria oli kurssin parhaita. Yliväppelin lempitupa.

Hämäläinen Raimo. Polvijärveläinen pingoittaja, joka osasi simpauttaa oppilaitakin. Ansioitunut johtaja-harhaanjohtaja. Ylensi ja alensi herroja aliupseereja aina tilanteen mukaan. Teki arvon santsaritammekin ylikersantin — ei sentään maksanut palkan eroa.

Korkalainen Taisto. Lieksasta. Pelkäsi junailua. Heräsi vasta järjestäytymispaikalla ja aiheutti koko kurssille pientä aamureippailua. Santsari Aaltonen: »Nukuttko, Korkalainen?» — »En tiedä.» — »Auttaisiko, jos poistuttaisiin tupiin?» — »Ehkä.»

Herrala Valerian. Valtteri, kotipaikka AuK/KarJP. Kartutti Australian-kassaa päivärahoilla ja -pokerilla. Katui katkerasti kahta alokasaikana tehtyä sotkureissua. Piilevä salonkileijona, jonka kyvyt paljastuivat puolikurssijuhlassa. Toteutti lausetta: »Älä unohda hymyä.» Tunsikin tarkoin kasarmin yöelämän. Yrityshaluinen yksilö ja kouluttajien ilo. Muutti ohjesääntöjä konstruoimalla kiperässä paikassa neljän miehen joukkueen. Kerta kaikkiaan verraton tyyppi — ei keksijä, mutta silti ilopilleri.

Konttinen Pekka. Melankoly man. Vaali perinteitä kantamalla juhlovaa tupakkamassaa. Aina ensimmäinen aamusavuilla — muulloin ei koskaan. »Toinen apupäivystäjä, opp. Konttinen.» AuK ei onnistunut saamaan miehen kävelytyylinä sotilaallisen ripeäksi, vaan ukkomaisuus säilyi loppuun asti. Kävi iltalomilla silloin, kun päivystäjän toimilta ehti.

Erkkilä Erkki-Jussi. Tohmajärveläinen merkonomi ja kurssin rahakirstun vartija. Ent. alok. Lusbäckgren. Lahjakas suunsoittaja. Nimikirjoitus kuin Picasson maalaus, ei niin kallis, mutta niin käsittämätön. Vaikka oli kurssin ikämiehiä, harrasti kätkemisleikkiä: patja piiloita, patja etsi. Innokas iltaja yölomailija, joista selviämiseen tarvittiin vielä sunnuntailoma. Kätkeytyi kiperissä tilanteissa tummasankaisen silmälasiansa taakse. Rakenteli ampumaleirillä innolla ansoja herroille kouluttajille.

Halonen Matti. Vaisu lieksalainen yo, joka vaali suomalaista raivaajajenkeä. Oppi vasta koulussa, että illalla on tehtävä pinkka vaikka jalkaräteistä. Jos ei ollut iltalomalla, viihtyi parhaiten harmoonin ääressä. Päältä katsoen ei uskoiisi miestä painonnostajaksi ja innokkaaksi raskaiden aseiden käyttäjäksi.

Haapala Pentti. Jokisuun kasvattaja. Miehestä jäi lähinnä mieleen jämerä olemus ja tuuhea tukka, jolla innokkaasti iltalomaileva miehemme varmaan veti puoleensa arv. paikkakunnan naisia. Ruodiksessa hiljainen mies, joka ei paljon esiintynyt.

Lintunen Jorma J. Iltalomista tullut myytti. »Voi veljet, mikä nainen Niinivaaralla». Kasarmialueella hiljainen mies, ainakin NS kaimaansa verrattuna. Hyvä voimistelija ja urheilija. Ei mikään lintsari, vaikka kävikin kerran Lahdessa. Yo Rautalammilta.

Lapveteläinen Jouko. Hevosnaamainen mies Kuopion puolesta. Ikuinen purnari. Kuutiokaupalla eväitä siviilimaailmasta — hyvä, että jaksoi lomatuomisensa koululle kantaa. Epätoivoinen, jollei viikossa tullut vähintään yhtä pakettia. Kranaattisateessakin varoi valtion varusteita.

Airaksinen Pertti. »Iso velto.» Ei osannut soveltaa itseensä massan ja nopeuden kaavaa. »Opp Airaksinen taas myöhässä.» Lähti kolmannella käskyllä joskus jopa liikkeelle. Tunnuslause: kiiruhda hitaasti. Krhm. Krhm.

TUPA LOCKSTED

Helenius Mauri. Hyrynsalmelainen aatteen mies. Kynärpäätaktikko. Ehtymätön vatsa- ja kerjäsikyry. Synnynnäinen purnari-pyrkyri. Ei tuntenut suurta kiinnostusta kukaan kohtaan. Tuleva 1 K:n kauhu.

Kempainen . Paltamolainen isäntämies ulkoiseltakin olemukseltaan. Myhäilevä tyyppi, joka nurkumatta kantoi kuormansa sissiretkelläkin. Harvoihin huonolla tuulella. Voimaveikkoja, vaikka viettiinkin alkukurssin enimmäkseen sairaalassa.

Kyllönen Pentti. Kurssin ennätyspäivystäjä (7 krt), joka ennätyksen varmistaakseen uhrasi jopa osan loma-aikaansa. Toimi vartiopäällikkönäkin — tosin vain Lapin sodan aikana. Kaksi minuuttia pisin mahdollinen valmistautumisaika. Huurinaisen kiusanhenki nro 1 — voitti toisinaan jopa Pietikäisen. Hyvää pataa Konstan kanssa. Kotoisin jostain Lentiiran korvesta — sanooko paikka jotakin.

Kuvaja Antero. Kuopiolainen soturisuvun jäsen, joka kyllä teki tiettäväksi, kenen poika oli. Pingoitti tehokkaasti — toisille kantoja. Tunsikin kokemuksesta useimmat Suomen sotilassairaaloista — viimeksi spitaaaliosastolla Suomenlinnassa. Osasi itsetehostuksen taidon. Aamujen lukumäärä miltei rajaton. Ainainen järjestelijä. Koskahan maitohampaat putoaa?

Huurinainen Pekka. Kajaanilainen hidalgó, kurssin suvereenisin tyyppi, jonka teatraaliset eleet saivat vakavissakin tilanteissa hymyn nousemaan niin kouluttajien kuin koulutettavienkin naamalle. »Voi kerran, onks sulla antaa peiliä?» — »Kerro, kerro kuvastin, kenpä pääsee Rukkihin.» — Mieluinen keskustelupaikka — luutakoppi. Aina huolissaan siitä, oliko saanut kykynsä mukaisen luottamustehtävän. Ylläpiti preussilaista kuria joukossaan: »Tänne ei tulla nappi auki!» — Mielipaikka: pesuhuoneen peilin edusta. Mielilaulut: väärinlaulettu kansanlaulu ja isänmaalliset marssit. Koko kurssin kestävä dialogi Huurinainen—Pietikäinen. Tätä miestä odottaa loistava tulevaisuus Diorin muotihuoneessa: mannekiini-maista liikehdintää kokelaanjämällä varustetussa asetakissa koulun käytävällä. Ei kärsinyt koskaan tappioita — ainakaan oman selityksensä mukaan. Konekiväärin osat: jalusta, varsinainen, Huurinainen. Kerta kaikkiaan kurssin kuuluisin tyyppi.

Heikkinen Heikki. Pieni ja pippurinen nilsiäläis-poika. Mestarisuunnistaja ja -ampuja. Oleili enimmäkseen suikka päässä, koska munankuori ei kestänyt moukarin lyöntiä. Syventyi kasarmielämään, ei iltalomaillut. Yllytyshullu. »Ja lähettinä opp Heikkinen...»

Hämäläinen

Korkalainen

Herrala

Konttinen

Erkkilä

Halonen

Haapala

Lintunen, J

Lapveteläinen

Airaksinen Helenius Kempainen Kyllönen Kuvaja Huurainen Heikkinen Riipinen Karhapää

Riipinen Kari. Hiljainen tyyppi Pieksämäeltä, joka kimittävällä äänellään yritti ottaa ryhmää komentoonsa. Ei juuri Frimanin suosiossa. Kovin viisaan näköinen aina vinossa olevien pokiensa takana.

Karhapää Simo. Sevillan parturi — vaikka olikin kotoisin Ilomantsista. Osoittautui viisaan näköiseksi pannaan rillit naamalleen — ja onkin sitä. Yo. Toimi ansiokkaasti puutarhurina Mönnin patsaalla. Hiki helmeillä aina otsalla. Korpisoturien kannen isä. Junaili harvoin.

Haverinen Veikko. Yo Kuhmosta. »I joukkueen töppönen nro 1» (ylik Friman). Varsinkin alkukurssista ihmisystävällinen isäntämies. Ei aina ymmärtänyt toverien hirteishuumoria. Lasit pysyivät päällä vain räpyttämällä silmiä. Kuuluisa junailu ennen Lapin reissua — joutui maatalouskoneiden hyökkäyksen kohteeksi koulun pihalla. Maastossa kyllä sitten pärjäsi. Huolissaan painonsa alenemisesta — mutta kaikkihan tietävät, että...

Hirvonen Heimo. Polvijärveläinen urheilija, siispä vietti pääosan kurssista Lahden maastossa ja vp:n haussa. Sotkun puh palvelun vakituinen asiakas. Muuten hiljainen hissukka — ajatteli enimmäkseen kai morsiantaan Höytiäisen toisella puolen.

TUPA MISSE

Karhu Vilho: Tukikomppanian ministeri ja täysivaltainen lähettiläs puskaajussien koulussa. Kahdesti oppilaspäällikkönä, jona aikana kehitti uuden T10:n (Tahdinlukuohjesääntö). Voimat ja ulkonäkö nimen mukaiset. Tulevat sotaharjoitukset pp-auton kipparina. Onkamolainen maanviljelijä, joka sai jopa työloman.

Kiikonen Ossi. Joroisista. »Kiikonen putosi — Syy: housut putosi.» Löi itsensä kurssin tietoisuuteen santsimarssilla sangen epätavallisella konstilla, josta kiitos olkoon lahonneiden henkselien. Muuten kaunis ja kiltti nappisilmä (kurssin kaunis poika nro 2), joka helposti turvautui valloittavaan hymyynsä.

Kettunen Ossi. Juukalainen »ylä-oppilas». Hiljaiseläjä ja mietiskelijä, joka toimi kurssin hengellisenä huoltajana. Otti harvoin osaa yhteisrienteihin, erakko, mutta ei vastarannan kiiski. Vakaumuksensa ja toimintansa johdosta ansaitsee kiitoksen. Innostui joskus tst:ssä — liikaakin. Sai silti jopa yöpöydyksiä puutteellisesta napituksesta — mutta nauroi vaan.

Laamanen Ossi. Tuvan kolmas Ossi. Leppävirtalainen yo. Pataljoonan yleisurheilumestari, joka käväisi puolustusvoimien mestaruuskisoissakin. Harmiton veikko kaikin puolin. Iltalomaili innokkaasti, mutta silti pirteä palveluksessa. Ei lintsannut, vaikka urheilijaperinteitä kunnioittaen käväisikin KSS:ssa.

Iivanainen Eino. Hymypoika Kuopion puolesta. Liukaskielinen selittäjä ja poskisolisti. Osasi hankkia ampuma- ja pioneerileirillä itselleen varastonhoitajan jobin. Yleismies, joka tst:n pingotuksen ja pun-

kassa lojumisen lisäksi harrasti myös erotiikkaa; kunosta riippuen kahdesti-kolmesti viikossa.

Karppinen Heikki. Nurmekselainen yo. Joka suhteessa fiksu poika. Toimi maratonajajan oppilaspäällikkönä. Kirjoitteli innolla stadin puoleen »serkulleen». HM? Tästäkö myös johtuivat kurssin suurimmat puhelinlaskut — 1000—1500 mk viikossa. Pingoitti onnistuneesti. Vieroksui lintsasta ja iltalomia.

Kinnunen Kalle. Pikkumies Iisalimesta, ei paljon »Ukko-Pekkaa» pitempi. Kiltti ja hiljainen poika, joka osasi punastua erittäin herttaisesti. Osasi myös asettaa kätensä HM perin kummallisiin asentoihin. Tunnollisesti tupa- ja aluehukeissa. Päivystäjänä ollessaan aiheutti kurssille monta riemun hetkeä.

Leppälä Leevi. Myhäilevä käsityönopettaja Muhoksesta. Verraton väpeli puolikurssijuhlissa. Kirjekuori kuin taideteos. Kuului voimaveikkoihin. Harrasti Honkajoki-aseistusta ampumaleirillä. Erinomainen oppitunnin pitäjä. Tutkiskeli punkan salaisuutta iltaisin ja Jokisuun tyttöjen sielunelämää lauantaisin. Ei tunnustanut harjaa eikä rikkalapiota. Vietti »jostain syystä» lomansa Lahdessa, saaden jopa pidentystä. HM?

Korhonen Juhani. Pataljoonan Konsta. Dickursbyn merkonomi. Lienee laulanut joskus kilpaa trumpettikuningas »Satchmon» kanssa, koska ääni oli tullut samalle aaltopituudelle. Ikuinen kiistelijä. Pelkäsi santsariksi joutumista — halusi näet kovasti lunta olkapäilleen. Tämän julkaisun talouden tuki ja turva, joka sai käyttää kaiken taitonsa selvittääkseen toimituksen sotkemisen. Merkonomin lihaksilla ei teltan keskisalko aina noussut.

II JOUKKUE

TUPA MITAU

Tervola Jaakko. Tohmajärveläinen yo. Kurssin parhaat vitsit, jotka kyllä yleensä liikkuivat melko kapeassa sektorissa. Osasi sanoa totuuden hymyillen. Hillui oppilaskunnan riennoissa nousten puolikurssilla puheenjohtajaksi. Suuri sissipäällikkö. Hukkasi usein silmälasinsa ja käväisi kerran Lahdessakin niitä hakemassa. »Yhen kerran, kun yks jätkä men yhteen taloon...» Jaska on aina Jaska.

Vatjunen Toivo. Hämeenlinnalainen vetelys. Saamaton kaikessa muussa paitsi naisasioissa. Suorittikin »onnistuneita syväluotauksia Jokisuun naisten sielunelämään. Aina iltalomalla. II joukkueen viides kolonna eli vihollisen tehokkain ase. Hyvä ampuja, jolle armeijan reikäraudat eivät riittäneet. Piti kuululla oppitunnillaan esitelmän k-aliupseerin heikosta tasta pataljoonassa. Jos miehellä olisi ollut selkäranka, niin...

Tammivuori Vilho. Yo. Toi keveän tuulahduksen ranskalaisesta rokokooelämästä jo karskimpiin oloihin tottuneiden korpisoturien joukkoon. Keksi riu-

Haverinen Hirvonen Karhu Kiikonen Kettunen Laamanen Iivanainen Karppinen Kinnunen

Leppälä Korhonen Tervola Vatjunen Tammivuori Vuorio Relander Väkevä Rissanen

kulalle sivistyneemmän synonyymin: isomman tarpeen suurempi kuoppa. »Käännös oikeaan-vasemman-oikeaan-päin! »Ei lintsannut, vaan heilui väsymättä harjan kanssa. Yritti kovasti — ehkä liikaakin.

Vuorio Mikko. Itse rauhallisuus helsinkiläiseksi ylioppilaaksi. Piti koululla yllä Norssin mainetta. Saunassa aina jälkipään valvoja, samoin pyörämarsseilla. Käyrävartinen nysä yhdessä koppelakin kanssa olisi tehnyt miehestä vanhan kaljaasin moitteettoman kipparin. Junaili harvoin, mutta yleensä menestyksellä.

Helander Timo. Stadilainenpa tietysti. »Pitkä». Veltto kuin kunnan koripallisti konsanaan. »Mä rakastan sua, Pitkä», oli Vatjusen mielilause Röllön oppilaspäällikköaikana. Tehokas lukenija sisäpalveluksen vipinöistä, huvitoimikunnan pj:na lintsasi jopa puolikurssijuhlan esiintymisistä. Katosi Lapin sodan jälkeen Lahden maastoon. Jatkoii suurten kannonraivaajien perinteitä.

Väkevä Jukka. Yo santsarimme kotipuolesta. Sai suntiksia tasaisena tahtina. Toimi hyvällä menestyksellä eri johtajatehtävissä sekä oppilaskunnan riennöissä. Tupajumi, iltalomaili harvoin. Kiltti poika — ainakin päällepäin. Sortui silloin tällöin nikotiiniin.

Rissanen Oiva. Hiljainen futisti Kajaanista, joka tst:ssä kai enimmäkseen muisteli morsiantaan. Tehokas tupa- ja aluepalvelija. Siitä harvinainen mies, että teki pullikoimatta, mitä käskettiin.

Tuupanen Rauno. Omisti moottoripyörän ja äkkipikaisen luonteen. Pesäke Torvi. Härkäpäinen selittelijä ja iltalomilla kävijä. Keksi mitä moninaisimpia verukkeita liuetakseen ikävistä velvollisuuksista. Sepän kanssa tupansa fanaattisin veikko.

Seppä Johannes. Muhokselainen autonasentaja, joka nousi suoraan alokkaasta oppilaaksi. Ilmiömäinen vp:n hankkija, joka huolimatta herkulesmaisesta vartalostaan osasi tekeytyä KSS-kandidaatiksi. Rämäkkä johtaja, mutta johdettavana ollessaan ikuisen purnari. Kuului lintsarien suuren kaartin kärkir ryhmään.

TUPA SCMARDEN

»MIKÄ TUPA VOITTIKAAN TUPATUOPIN?»

Ohrimovits Paavo. Komeata nimeä ei juuri turhaan lausuttu, vaan käytettiin peitenimiä: Orhimovitsi, Himovitsi tai vain Vitsi. Hiljainen ja kiltti poika puolikurssijuhlaan asti, jolloin tapasi elämänsä naisen ja suoritti onnistuneimman rynnäkkönsä koulu-aikana. Eroitti täyskäden värisuorasta. Kori- ja lentopallotähti Lappeenrannasta. Kurssin kaunis poika nro 1.

Lintunen Niilo Sakari. (NS). Ns Pinkonen. Inno- kas tukipalkkiolainen Riistavedeltä, joka halulla väit- teli apulannan kylvöajoista. Synnyntäinen murehtija

ja hoppuveikko. Sai korpinjämät junailematta lain- kaan. Innokas iltalomailija, jolle jokainen kohtaa- mansa nainen oli Marilyn Monroe. Nykyään vakitui- nen saattovartiomies välillä Joensuu—Lehmo. »Eik- ka, tee mulle pinkka (ompele korpinjämät jne.)».

Rautiainen Jouni. Paltamolainen hiljaiseläjä, joka odotti suurta rakkauttaan. Korttikerhon puheenjoh- taja. Huonotuurinen kaveri sotaretkillä syylinkien joutuessa kahvinkeittomateriaaliksi. Oli epätoivoinen luokattoman kiväärinsä takia, josta ei saanut edes T2:sta tekemälläkään. Yritti turhaan saada ylik Kan- kaista oppimaan nimeään.

Vesikansa Jyrki. Helsinkiläinen yo, jolle kiire oli tuntematon käsite. Toisten lähtiessä aamuteelle Vesi- kansa joka asennossa punkan äärellä. »Ei niin kiiret- tä.» Käsitä päiväpeiton väärin ja teki siitä ruuvikiert- teen. Sotaretkelle lähdetessä kaappi pöydällä. »Het- konen, missäs mun kamani on?» Tunnuslause: Viis me hygieniasta. Lomamatka lyhenee joulukuussa.

Riekkinen Paavo. Lupsakka metsämies Nilsiästä, jota vaivasi huono tuuri. Väärä sana väärässä pai- kassa väärään aikaan = 3 krt työtä vuorotta. Erin- omainen asekesittelijä ja ampuja. Alkukurssilla sun- tis tiukassa, ei irronnut, ennenkuin oppi tietämään ohjesääntöjen tarkoituksen.

Pietikäinen Eino. Tuvan Eikka ja isällinen joh- taja. Vaikka olikin yo Pielavedeltä, kuului kurssin parhaisiin pöllintekijöihin. »Huurinainen, paljonko on hiljaisuuteen aikaa.» Kurssin liukaskielisimpiä miehiä, joka osasi sanoa oikean sanan oikeaan paik- kaan. Pinkkapinko (ks. Oikarinen TK). Ei liikoja pingoitellut, vaikka piakkoin muuttaakin meri-ilmas- toon.» Armoton kriitikko, joka häikäilemättä paljas- ti muiden heikkoudet.» (Eikan oma käsitys itses- tään).

Oikarinen Taisto Kalervo; lyhyesti vain TK. Ur- heilijamies, siksi viettikin melkoisen osan kurssista sairaalassa. Postivirkailija Hyrynalmelta. Kilpaili pinkkojen teossa menestyksellä itse Eikan, taistelija- parinsa, kanssa. Päiväraha ilmeisesti liian suuri, kos- ka opetteli Finesissä polttelemaan. Kauhistui alokas- kompanian nähdessään. »Ja mitä petejä».

Seppänen Markku. Joensuulainen syväporaaja mo- nessakin mielessä. Kitaristi, jolle runo: »Vaimo hau- ta, vaimo haaksi, vaimo helvetin tuli» muodostui elä- väksi todellisuudeksi. Ei ymmärtänyt tupa- ja alue- palvelijan viran tärkeyttä. Ei sietänyt tuvan persoo- nallista ominaisuutensa, vaan ryntäsi lauantai-iltaisin oikopäätä ikkunalle. Mielimakeinen: Pectus. Toisen kompanian monnit, vaviskaa jo nyt.

Tuomainen Jouko. Kuopiolainen piippuniklari. Ei niin lyhyttä taukoa, ettei Tuomaisen synagoga savun- nut. Laiska puhdistuspalveluun, mutta sitäkin innok- kaampi johtamaan. Taisi näyttää, kuinka pk aseta- taan asemaan. Harrasti pienoista vispiläkauppaa va-

Tuupanen Seppä Ohrimovits Lintunen, N. S. Rautiainen Vesikansa Riekkinen Pietikäinen Oikarinen

Seppänen

Tuomainen

Sormunen

Ruotsalainen

Voutilainen

Pensala

Riikonen

Sotikov

Salmelainen

ruskunnan tyttären kanssa. Osasi pingottaa oikealla tavalla. Innostui tosin loppukurssilla lukemaan ohjesääntöjen sijasta Mickey Spillanea.

Sormunen Pentti. Kansakoulun opettaja Polvijärveltä ja kurssin Nestor. Kertoili joskus Pariisin matkastaan ja tunsu myös Nyhavnin salaisuudet. Rauhallinen piippusankari. Innokas iltalomalija, kunnes... Toimi ryhmän kuormastona sissiretkellä. Terävä-älyinen ajattelija, jonka kanssa monikaan ei uskaltanut henkevään keskusteluun. Tst-pari Seppänen—Sormunen aina yhdessä niin hyvässä kuin pahassa.

TUPA RIIANLAHTI

Ruotsalainen Heikki. Hiljainen yo Kiuruvedeltä. Tunnollinen kaikissa toimissa. Harrasti teatteria ja kirjeenvaihtoa kotipuoleen. Järkiveikkoja. Piilevä kyky, joka osasi naamioitua junailijaa etsittäessä.

Voutilainen Pentti. Monipuolinen taiteilija, joka harrasti soittoa ja piirustusta. Toiselta puolen aikamoinen ilveilijä, joka vakavissa tilanteissa veti huumorin naamion suojaksi. Pätevä ryhmyri, joka myös tiedusteli kirjanoppineitten seurassa Lapin kairoja. Uuttera pk:n kantaja.

Pensala Hannu. »Hanski» oli helsinkiläinen lint-sari-pinnari-pummari. Osasi 1000+1 konstia hankkiessaan tupakkaa. Pingoitti hyvin omalaatuisella tavalla RUK:uun. Miehellä oli aina auki muutakin kuin napit. Ei katsonut harjan kuuluvan SA:n varusteisiin. Maailmankatsomus käsitti ihmeellisen yhdistelmän nykyaikaista filosofiaa ja kristinuskoa. Kursin junior, mutta silti jo kaiken kokenut.

Riikonen Arvo. Ruotsalaisen ja Pietikäisen naapuri ja luokkatoveri, mutta täysin vastakkainen tyyppi. Auttamaton hätähousu. Väsymätön selittäjä, joka sai käskyt sellaiseen muotoon, ettei pian niitä itsekään ymmärtänyt. Erikoisharrastus: marssi kiväärillä jalalla. Omasi lukuisten teatterieleiden lisäksi kauniin lauluäänensä. Voitti luutnanttikaimansa sympatian puolelleen. Asekäsittelymestari. Hm? Vartio katiskaa — huutamalla sarjaa PU:lle.

Sotikov Mikko. Tukevarakenteinen yo Janakkalasta. Menestyksellinen junailija. Hymyveikko ja uuttera työntekijä. Hyvä pesäpallisti. Lunta olkapäälle joulukuussa. Liukeni onnistuneesti siisijotokselta. Käsivarren heilunta vaikein asia ruodiksessa. Joka päivä postia jonottamassa — ja tuskin koskaan turhaan.

Salmelainen Erkki. Kk-opettaja palikkaviskin pitäjältä. Kurssin Benjamio Gigli. Pieni, mutta sitä pippurisempi. Iltapesulla unohtui säännöllisesti »vil-lapaita» päälle. Puhui itsensä monasti vapaaksi puhd. palvelusta. Ampui ja urheili innokkaasti. »Salmelainen kers Salmelaisen luona.»

Sorvi Urho. Kuului suurten piipputaiteilijoiden luokkaan. Joka paikan tussuttelija, joka oli vastaran-nan kiiski muussakin suhteessa. Ei erikoisemmin innostunut ympymäkaupungin iloista. Varreltaan peukalosoturi, mutta kesti mainiosti mukana niin sissi- kuin sotaretkillä. Kaipasi usein vanhoja, hyviä käpykaartiaikoja.

Nupponen Seppo. Kustaa VI. Ei mikään ruudin-keksijä, mutta valmiita patruunoitahan saa asevaras-toilta. Melkoinen pinko ja selittäjä, joka tuvan esi-miehenä ollessaan kävi jatkuvaa sotaa Pensalan kanssa. Ruokailussa osoitti suurta mielenkiintoa voi-nappeja kohtaan. »Harjoitus tekee mestarin»: harjoitti ryhmyrin tointa. »Hän teki mitä teetettiin — päin mäntyy kaikki vaan.»

Puumalainen Eino. Hiljainen poika alkukurssilla, joka ei liikoja hoppuillut. Hyvä suunnistaja. Oli kuin toinen mies maastoon päästyä. Kuului piippuneuvosten sisärenkaaseen. Junaili harvoin, mutta silloin menestyksellä.

Paajanen Matti. Itsevarma heppu Simpeleeltä. Santsari? Harjun etsiessä ryhmyreitä aina täyttömies. Kuului Sing-Sing-Boys-laulukööriin. Näppäili myös kitaraa. Harrasti Jokisuussa terveen nuoren miehen puuhia. 10 yöpäivystystä — kurssin ennätys. Koetti turhaan saada kapiaisia oppimaan nimeään.

Sorvi

Nupponen

Puumalainen

Paajanen

**Kansallis-Osake-
Pankki**

LIEKSA

KOMULAN AUTO Oy

KAJAANI, puh. 25 69, 28 19
ÄMMÄNSAARI, puh. 125

**Joensuun Kirja- ja
Paperikauppa Oy**

JOENSUU

**JOENSUUN
SÄÄSTÖPANKKI**

Joensuu ja
Kontiolahdi

**Saastamoinen ja
Pojat Oy**

Kajaanin konttori
Siirtomaa- ja tekstiilitavarain
Tukkuliike
Auto-osasto
G.M:n piiriedustus

KIHLAT TIETYSTI

KIHLABAARI

K I H L A T
Joenkulta

Kauppakatu 27, JOENSUU

Kello- Kulta- ja Optillinen liike

T. Kauhanen
LIEKSA

A. KAAKINEN

Kello-, Kulta- ja Silmälasiliike

—
KAJAANI — Kauppakatu 18

Puhelin 22 98

MAIJAN BAARI

KAJAANI

Liha- ruoka- ja sekatavarakauppa

N. E. KORHONEN

KAJAANI, Pohjolankatu 33

Puh. 31 94 — Kotiin 32 94

Nykyaikaisin konein varustettu

KEMIALLINEN JA VALKOPESULA

Postipalvelumme toimii täsmällisesti.

**Pohjois-Suomen Kemiallinen
Pesula – Valkopesula**

KAJAANI, Pienteollisuustalo, puh. 25 61.
KEMI, Kauppakatu 21, puh. 35 40.

Oy CARLSON

KUOPIO

**Retkeily- ja urheilutavaroiden
edullinen ostopaikka Lieksassa**

Lieksan Rauta Osakeyhtiö

LIEKSA

- V A R A T T U -

E. KÄRKKÄINEN

Parturi ja Kampaamo

Lönnrotink. 12 A puh. 24 41
K A J A A N I

**Tohmajärven
APTEEKKI**

Puh. Tohmajärvi 20.

BLOMQVISTIN AUTOLIIKE

KAJAANI — Koulukatu 7, sarja 30 66

FORD-yksinmyyjä Kainuussa

Autoja — Traktoreita — Varaosia
Tarvikkeita — Korjaamo — Kumikorjaamo

Autokoulu

VALIOJUUSTOA

**aidoissa
juomalaseissa**

200 g Viola-sulatejuustoa 135:—

Turo Tyylin Tekee

TURO-pukimet ovat korkealaatuisia
takuutuotteita

Nykyaikainen, toimituskykyinen kirjapainomme, sitomomme ja kehystämömme takaavat Teille nopean toimituksen ja ensiluokkaisen työn.

Pyytäkää hintatarjouksia kirjapainotöistänne.

KIRJAPAINO OY SAVO

Tulliportink. 9—11, KUOPIO
Puh. 14 868 tai 14 867

- V A R A T T U -

**Kainuun Kenkä- ja Kumi
Oy**

KAJAANI

**"Siviilin koittaessa"
tarvitaan miehiset
"siviilikampeet"**

— ja mistäpä lieksalaiset ja pielisjärveläiset miehet edullisimmin ne ostaisivat kuin LEIJONA-pukimostamme ja KAURIS-KENKÄ-osastoltamme.

TERVETULOA LIEKSAAN,
TERVETULOA MEILLE!

 Pielisjärven Osuusliike

"VOI KERRAN" sanoi opp Huurinainen

**"IKIVANHAN"
SIVIILIPAITA**

on

Ryhti

paita

**SOK - OSUUSKAUPAT
POHJOIS-KARJALASSA**

TIILISKIVI - ONNENKIVI

Tuskin se kuitenkaan soveltuu kiveksi tyttösi sormukseen, mutta harkitseva rakentaja valitsee sen muiden materiaalien joukosta seinäänsä.

nyt
rakennetaan
tiilestä

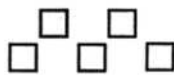
Rakentajat nimittäin luottavat tiileen. Tiili-seinä on luotettava (luotettavampi kuin tyttösi), yksilöllinen ja kaunis, ja sen hoitokustannukset ovat vähäiset.

TEHDASOSUUSLIKE

Tohmajärvi as., puh. 12.

LASIKUITUVENEITÄ

Ryhtylä Oy

R Y T T Y L Ä, puh. Riihimäki 84 21

KONE Oy:n – korkeat kansainväliset vaatimukset täyttävä – tuotanto käsittää SATAMANOSTURIT, HISSIT, LIUKUPORTAAT, SILTA- ja PUKKINOSTURIT, ERIKOISNOSTURIT puutavaran käsittelyyn sekä erilaiset SÄHKÖNOSTIMET.

Helsinki – Haapaniemenkatu 6 - Puh. 70511